

Nr 27.

Av herr **Herou m. fl.**, om upphävande av tullsatserna för obränt samt bränt eller rostat kaffe.

Då tullen å kaffe år 1922 höjdes från 12 till 50 öre, motiverades denna höjning som nödvändig på grund av statsfinansiellt nödläge. Utfästelser gjordes då, vilka sedermera upprepats, om att denna höjning fortast möjligt skulle avskrivas.

Vid 1926 års riksdag sänktes denna tull så att den numera utgår med 40 öre pr kilogram för obränt kaffe och med 54 öre pr kilogram för bränt eller rostat, även malet kaffe.

De skäl, vilka anfördes såsom motiv för tullens höjning, och de skäl, vilka ansågos föreligga år 1926 för att inskränka sänkningen till endast 10 öre pr kilogram, kunna numera icke åberopas såsom motiv för fasthållande av kaffetullen. Allt talar i dess ställe för, att det nu är på hög tid att avskaffa denna höga och orättvist drabbande skatt. Denna tull kan numera icke försvaras med en hänvisning till det rådande finansiella läget, utan tvärtom är detta nu sådant, att det uppfordrar till tullens borttagande.

Landets kaffekonsumenter, av vilka den största delen utgöres av den fattigaste och ekonomiskt svagaste befolkningen, ha under de år den höga tullen uttagits på ett hänsynslöst sätt tvingats att bära skattebördor, som bort påläggas de mera ekonomiskt bärkraftiga.

Till försvar för kaffetullen har anförts, att kaffekonsumtionen såsom skadlig för folkhälsan borde begränsas. Utan att därom yttra oss vilja vi fästa uppmärksamheten på att kaffekonsumtionen stegrats trots fyrdubbling av kaffetullen, vilken sålunda får karaktär av enbart skatteinstrument, varmed framför allt skogsarbetarna hänsynslöst göras till föremål för extra beskattning.

Vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta upphäva tullsatserna för de varuslag, som falla under rubrikerna 155—156 a i gällande tulltaxa.

Stockholm den 16 januari 1929.

Viktor Herou.

Nils Flyg.

Aug. Spångberg.

Oscar Öhman.

Edoff Andersson.

Verner Karlsson.

J. P. Dahlén.